

Хірон

Зеров Микола Костянтинович

Високо гребінь свій підносить Ета
По-над зелені килими долин
Кентавр творить — і сім очеретин
І тонкий звук виказують поета.

І спів його, мов тиховода Лета...
Його побожно п'ють Орфей і Лін,
І горя людського гіркий полин
Вмить перетворений на мед Гімета.

Давно забувши рідний свій табун,
Він звик до лікарства і лірних струн,
До людських слів і Фебового лавра;

Настроений на мусикійський тон,
Він перемиг звірячу хіть кентавра,
Друг смертних і богів, кентавр Хірон.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/khiron